

TER BESLISSING
Aan
de minister

GT
Directie Financiële
Markten

nota

Nota beantwoording vragen TK SO BNC-fiche CMDI

Persoonsgegevens

Aanleiding

Leden van de fracties van VVD, D66, CDA en SP hebben schriftelijke vragen gesteld over het BNC-fiche inzake de Verordening en richtlijnen wijziging Europees crisisraamwerk voor banken (CMDI review).

Beslisapunten

- Graag uw akkoord met de voorgestelde beantwoording (bijlage 2). Daartoe verzoeken wij u bijgevoegde aanbiedingsbrief (bijlage 1) te ondertekenen.
- Graag uw akkoord voor het openbaar maken van de nu voorliggende nota, conform de beleidslijn Actieve openbaarmaking nota's.

Kernpunten

- De Europese Commissie heeft op 18 april 2023 het voorstel voor de wijziging van het Europees crisisraamwerk voor banken (CMDI review) gepubliceerd. Dit raamwerk betreft de regels voor banken in de problemen en de ordentelijke afwikkeling van falende banken.
- Op 26 mei 2023 heeft u de kamer het BNC-fiche met de Nederlandse inzet voor de raadsonderhandelingen op dit onderwerp toegestuurd. Hier zijn door de fracties van de VVD, D66, CDA en SP vragen bij gesteld.
- De vragen en antwoorden gaan onder meer in op de gevolgen van het Commissievoorstel voor:
 - de kosten voor de nationale depositogarantiestelsels (DGS), en als gevolg daarvan voor de bankensectoren en klanten;
 - de toepassing van de algemeenbelangtest (ABT) voor het bepalen of een bank in resolutie gaat of in 'normaal' faillissement;
 - de mogelijkheden en prikkels om staatssteun te verlenen aan banken;

Toelichting

Hieronder een tabel met een samenvatting van een deel van de vragen en antwoorden.

Datum

22 augustus 2023

Notanummer

2023-0000192761

Bijlagen

1. Aanbiedingsbrief beantwoording
2. Beantwoording vragen SO

Belangrijkste vragen	Antwoord
<p>Wat zijn de mogelijke extra kosten en risico's voor het depositogarantiefonds (DGF) en het risico op afwenteling van deze kosten op andere lidstaten als gevolg van de aanpassingen in de crediteurenhiërarchie?</p>	<p>Het impact assessment van de Commissie geeft aan dat de voorstellen kunnen leiden tot toenemend gebruik van middelen uit het DGF en het gemeenschappelijk resolutiefonds (<i>Single Resolution Fund, SRF</i>), waardoor er mogelijk vaker bijdrages vanuit de bankensector nodig zijn om deze fondsen weer aan te vullen. Het DGS is nationaal georganiseerd, dus zal niet leiden tot afwenteling op andere lidstaten. Het SRF is een gemeenschappelijk Europees fonds waaraan alle banken in de bankenunie bijdragen. De mate waarin het DGS en het SRF ingezet kunnen worden zal onder meer afhangen van de uiteindelijke vormgeving van de algemeenbelangtoets (ABT), de laagstekostentest (<i>least cost test, LCT</i>) en de crediteurenhiërarchie. In Nederland zou dit echter alleen in uitzonderlijke gevallen tot extra kosten voor het DGS leiden, omdat de inschatting blijft dat het DGS de kosten van haar interventie kan uitwinnen in faillissement.</p>
<p>Hoe wordt verzekerd dat de beoordeling van de ABT op een gelijke manier gebeurt in alle lidstaten?</p>	<p>Het kabinet zet in op een invulling die bijdraagt aan een uniformere toepassing van het crisisraamwerk in alle bankenunielidstaten. Dit kan worden bereikt door de invulling van de ABT verder uit te werken en expliciet vast te leggen in de Europese richtlijn. Daarnaast is hier een rol voor de gemeenschappelijke resolutieautoriteit (<i>Single Resolution Board, SRB</i>) om de consistente toepassing van de ABT te waarborgen.</p>
<p>Hoe wordt voorkomen dat gewone consumenten en kleine spaarders via het depositogarantiestelsel moeten meebetalen aan de uitbetaling aan andere deposanten?</p>	<p>Voor het DGF geldt dat deze wordt gevuld door de banken zelf. Consumenten dragen niet (direct) bij aan het DGF. Banken berekenen kosten wel door in hun prijzen. Het is daarom een belangrijk aandachtspunt voor het kabinet om beter inzicht te krijgen in de kosten voor de sector en erop toe te zien dat de kosten niet disproportioneel worden voor banken, en dat zich dit ook niet door vertaalt in sterk gestegen prijzen van hun diensten. In het</p>

	<p>crisisraamwerk wordt geborgd dat de totale kosten voor het depositogarantiestelsel bij inzet in resolutie nooit hoger kunnen zijn dan de kosten in geval van een uitkering aan gedekte deposito's bij een regulier faillissement (NCWO-principe). De kosten voor het DGF in het geval van resolutie ten opzichte van faillissement worden vergeleken in de LCT. Daarmee wordt voorkomen dat de kosten voor het DGF disproportioneel uitvallen door de keuze voor een bepaalde ingreep</p>
<p>Waarom wordt de belastingbetaler (in de ABT) niet helemaal ontzien bij bankfalen?</p>	<p>Het beschermen van publieke middelen is een van de belangrijkste redenen geweest om de bankenunie met een crisisraamwerk voor banken op te zetten. Sinds de oprichting hiervan zijn veel stappen gezet om de noodzaak – en daarmee de kans op – publieke steun te beperken. Ook bij deze herziening zet Nederland in op het verder inperken van de risico's voor de belastingbetaler. Toch is het niet wenselijk om publieke financiële steun volledig onmogelijk te maken. Dit omdat er nog steeds situaties denkbaar zijn waarbij de gevolgen van het alternatief – een bank om laten vallen – groter zijn dan de kosten van publieke steun, bijvoorbeeld doordat het omvallen van een bank de financiële stabiliteit in gevaar brengt of economische en maatschappelijke onrust veroorzaakt. In dat uitzonderlijke geval moet er een mogelijkheid blijven om financiële steun te verlenen.</p>

Communicatie & politiek/bestuurlijke context
N.v.t.

Informatie die niet openbaar gemaakt kan worden
Niet van toepassing.